

Sygn. akt II KK 87/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek (przewodniczący)

SSN Antoni Bojańczyk

SSN Igor Zgoliński (sprawozdawca)

Protokolant Anna Janczak

w sprawie **S. S.**,

skazanego z art. 165 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 9 czerwca 2021 r.,

kasacji, wniesionej na niekorzyść skazanego przez Prokuratora Generalnego
od wyroku Sądu Rejonowego w P.

z dnia 9 października 2020 r., sygn. akt II K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do rozpoznania
Sądowi Okręgowemu w K. jako właściwemu do rozpoznania
sprawy w pierwszej instancji.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia 9 października 2020 r., sygn. akt II K (...), po uwzględnieniu na podstawie art. 387 § 2 k.p.k. wniosku oskarżonego o dobrowolne poddanie się karze, S. S. został uznany za winnego tego, że w okresie od 22 kwietnia 2020 r. do 27 kwietnia 2020 r. w miejscowości M., woj. (...), działając

w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, sprowadził niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia wielu osób powodując zagrożenie epidemiologiczne w związku z szerzeniem się choroby zakaźnej COVID-19, w ten sposób, że przebywając w izolacji domowej w miejscu zamieszkania, tj. M. zgodnie z decyzją nr (...) z dnia 22 kwietnia 2020 r. wydaną przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w P. z powodu potwierdzonej choroby zakaźnej COVID-19, nie stosował się do pozostania w izolacji domowej wychodząc do pobliskiego sklepu znajdującego się w miejscowości M., tj. czynu z art. 165 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za co wymierzona została kara 6 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której, na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k., zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie oraz orzeczono w przedmiocie kosztów sądowych.

Wyrok nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się w dniu 17 października 2020 r. (k. 213v).

Kasację od tego wyroku na niekorzyść skazanego wniósł Prokurator Generalny, który zarzucił rażące i mające istotny wpływ na jego treść naruszenie przepisu prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 25 § 1 pkt 2 k.p.k., polegające na wydaniu przez Sąd Rejonowy w P. wyroku skazującego wobec S. S., oskarżonego o czyn z art. 165 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., podczas gdy sądem właściwym rzeczowo do rozpoznania tej sprawy w pierwszej instancji był Sąd wyższego rzędu, tj. Sąd Okręgowy w K., co stanowi bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia określoną w art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k.

Podnosząc powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w K., jako właściwemu do orzekania w pierwszej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja była oczywiście zasadna, wobec czego podlegała uwzględnieniu na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.). Trafnie podniósł jej autor, że zaskarżony wyrok dotknięty jest bezwzględną przyczyną odwoławczą wymienioną w art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k. Wynika ona z faktu, że Sąd Rejonowy w P. zaniechał obowiązku zbadania z urzędu swojej właściwości, do czego obliguje przepis art. 35 § 1 k.p.k. W konsekwencji orzekł w sprawie należącej do właściwości rzeczowej

sądu wyższego rzędu, tj. Sądu Okręgowego w K., co wprost wynika z art. 25 § 1 pkt 2 k.p.k. Przepis ten enumeratywnie wymienia występki podlegające w pierwszej instancji kognicji sądu okręgowego. Jednym z nich jest zarzucany oskarżonemu występki stypizowany w art. 165 § 1 k.k.

Powyższe na gruncie niniejszej sprawy przesądziło o wystąpieniu bezwzględnej przyczyny odwoławczej, implikującej bezwarunkową konieczność uchylenia zaskarżonego kasacją orzeczenia, niezależnie od wpływu stwierdzonego uchybienia jego treść (art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k.) oraz przekazania sprawy do rozpoznania Sądowi właściwemu rzeczowo – Sądowi Okręgowemu w K. (por. postanowienie SN z dnia 5 grudnia 1970 r., IV KZ 127/70, LEX nr 1633241).

Mając na uwadze podniesione wyżej okoliczności orzeczono jak w części dyspozytywnej wyroku.